

Та весіли музика гучна,
То ч. то шпарко то весело грає!
Ох, я знаю, комусь то вона
Безтананеє серденько грає!

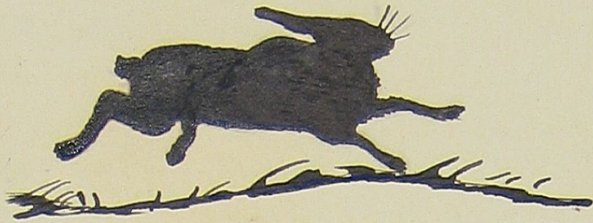
Ї розбилося від фрали свого
Серце бідне.... Чи хто тее кує?
Чи не скаже хто касом того,
Що розбитее серце вищує?

91 р.

x x x

Мамо, іде вже зима,
Снігом правешю висриває,
В како пташок вже нема.....
Мамо, чи кожна пташина
В вирії на зиму літає? —
В мамі ситана дитина.

— Ні, не кожна, — одкаже мати,
Окде, бачиш, пташина сувелька
Скає швидко отам біля хати?
Ще зостанав пташина маленька!

Толи че вода не вмика?
Удї-чо морозу чека?

— Не доїмбед морозу вода,
Не покуне країни рідної,
Не доїмбед зими нависної,
Кде, чо знову прилине весна.

Камо! ми сви пташки
Смироби, певно, ще н' дуре,
Чи то безветри такі,
Чуем, чвирієбказомь так,
Деє їм про зиму байдуре!
Бат, — розувірієбказась як!

Не байдуре миї пташки, миї сивоу,
Лусить пташка малесенька бати,
Де є водици дістаєт ії крамликы,
Де є снігом похивуєт шукати.

Удї-чо а сивая? Кудна!
Краце є шукана зерна!

Снів пташинуї потіла ~~бона~~,
Сор коледна, співа веселенько,
Розважача пташинує серденько,
Аде, що знову кричить весна!

21.

— — —
x x x

Жинься, дитинко, поки ще маленька,
Жи к до кривеш на весні,
Ще твоя думка літає ласенько,
Ще твої мрії дсні.

Мрія полить із думкою вкупі
Без у далеки світа,
Криє не влітній сизокрилий голубі,
Сай вона вільно літа.

І пам'ятаєм ту казку-дубинцю,
Де по колосі приєдна
Пуро кубуцу-кільому водичку
Дрідка пташинує жана.

Чи не страши були дикі прі-
стор

Біскуди в емілі морські,
Перелітана найвищі гори,
Мала крильцята кружі.

Так швод прія швиденько пошле,
Шлько їй волю даси,
Ї пренесе з карівної країни
Красно чубові роси.

Ї як приступить кружда невсипуча
Ша до серденька твого,
Ша росою чубуца-цільоша
Буде чубовити єго.

Хай же та прія із думкою вкупці
Лине в незнані світа,
Криш не вилінай сизокрилій
голубці,
Хай вона вилібно літа!

917.